

3x3 NOMETNES AVĪZE

Mazsalacā, 1998.gada 13.jūlijā

Nr.2

NO 3x3 KRUSTMĀTES

IZBAUDĪSIM ŠO NEDĒĻU!

LĪGA RUPERTE:

Sirds plīst aiz prieka, lepnuma un pateicības – par to, ka mēs visi esam kopā šeit tikpat kā no visām zemēm pasaulē, par to, ka esam bijuši tik mīļi gaidīti, par to, ka par visu ir padomāts. Par to, ka mums visiem tik labi kopā ies šajā nedēļā. Mēs runāsim par dzimtu saknēm, padomāsim paši par savām saknēm. Bet vēl vairāk. Mēs domāsim par nākotni – kādi mēs būsīm, kāda būs latviešu tauta, skatīsimies, mācīsimies cits no cita un domāsim, kādu vēlamies mūsu tautas nākotni. Mēģināsim saukties uz TU – tā ir veca 3x3 tradīcija. Es zinu, ka Latvijā to ir grūtāk izdarīt nekā Amerikā, kur esam neformālāki, bet – mēģināsim. Ies labi.

Pagājušajā gadā Amerikā Katskiļos un Garezerā vienlaikus notika simtā nometne pasaulē, šī tātad būtu 102., jo katru gadu janvārī notiek nometne Austrālijā. Šogad vēl notiks nometnes Adamovā pie Rēzeknes, divas nometnes Anglijā un divas Amerikā. Visa šī plašā 3x3 saime runā to pašu valodu, dzied tās pašas dziesmas un domā to pašu domu. Izbaudīsim šo nedēļu, šo kopējo domu!

Pateiksimies mazsalaciešiem par to, ka viņi tik rūpīgi un mīļi par mums gādā. Pricēsimies par to, ka varam būt kopā. Arī no manis daļa ir Mazsalacā: šeit ir mana tēva dzimtene.

IEGŪSTAM

VISS TIKAI SĀKAS

OVJARS BEKĒRIS:

-- Viss tikai sākas. Un sāksies kā vēl nekad, jo visi kultūras, izglītības, garīgie spēki ir saplūduši Mazsalacā. Lai tie saglabātu savu nozīmību!

DACE RATNIECE:

-- Mazsalacas vidusskolas kolektīvs ar lielu satraukumu gaidījis šo brīdi, gatavojies visa mācību gada garumā. Apzinājāties, ka visas rūpes un gādība par 3x3 mājvietu gulsies uz skolotāju un pārējo darbinieku, uz čaklāko skolēnu pleciem. Gatavojāties un caur to baltāki kļuvām paši. Tāpēc paldies visiem, kas bija klāt!

JĀNIS GULBIS:

Nekad savā dzīvē jūs nebūsiat tik spraigu nedēļu dzīvojuši. Šeit ir interesanti cilvēki no malu malām, ļoti pazīstami arī savās mītnes zemēs. Ejiet droši viņiem klāt, prasiet, taujājiet. Programma ir ārkārtīgi plaša, nevienā 3x3 nometnē ne ārzemēs, ne Latvijā nav bijis arī tik daudz dalībnieku. Izmantojiet šo nedēļu! Cits runāsies visu nakti.

Atcerieties, ka nedēļa ir gara, taupiet spēkus! Lai jums acis otrā rītā nebūtu kā vārītas krizdoles!

PIRMIE IESPAIDI

Dagne

Hei! Mani sauc Dagne. Esmu no Viļķenes, Limbažu rajona, Baumaņu Kārļa dzimtenes. No mūsu puses šeit ir vēl divas ģimenes, Antra ar savām meitiņām un Ilva ar dēlu Jāni. "3x3" nometnē jau piedalos ceturto reizi, tāpēc ļoti priecājos atkal tikties ar pazīstamiem cilvēkiem. Pirmo reizi biju Kaucmindē, kur ieguvu pirmos iespaidus par šo nometni. Tālāk sekoja nometnes Višķos un Vaidavā.

Ar mammu un māsu Mazsalacā ieradāmie jau sestdienas priekšpusdienā. Palīdzot nometnes noformēšanas darbā, daudz iemācījies no mākslinieces Zentas un viņas meitas Vitas. Man ļoti patīk Mazsalacas apkārtni un viesmīlīgie ļaudis. Pēc manām domām nometne ir ļoti labi noorganizēta un sagatavota. Liels paldies vadītājam Inesei un viņas komandai par ieguldīto darbu!

Nometnē ceru papildināt savas zināšanas un iegūt jaunus draugus. Rīta ievirzē es apgūšu deju un kustību, dienas ievirzē -- knipelēšanu un vakara ievirzē žurnālistiku.

MANI PIRMIE IESPAIDI

Iluta

Kad atbraucu uz Mazsalacu un ieraudzīju vidusskolu, tā man ļoti iepatīkās. Un es sapratu, ka te būs interesanti. Nometnes rīkotāji un vadītāji ir ļoti laipni. Te ir jauki! Vārdos tas nav izsakāms.

Šodien man ir pirmā nodarbību diena, tikšanās ar ļoti interesantiem cilvēkiem. Es apbrīvoju viņu izturību un neatlaidību, lai viss būtu kā nākas.

Par šiem jaukajiem brīžiem esmu pateicīga Gunāram Bajniskim - cilvēkam, kurš deva man iespēju piedalīties 3x3 nometnē. Par to - liels paldies.

PATĪK GAN!

Ilze

Es esmu no Braslavas pagasta "Vilzēniem".

Man patīk Mazsalacas 3x3 nometnē. Es jau biju uz deju soļu pulciņu un uz leļļu teātri. Es pulciņā sāku iepazīties ar jaunu draudzeni, viņu sauc Baiba, un man tas pulciņš patīk. Leļļu teātrī es iepazīnos ar vairākām draudzenēm. Mana loma ir zaķēns -- man bija jāuztaisa zaķa maska no sausas zāles. Es iešu uz ādas apstrādes pulciņu un klūdziņu pīšanu. Es esmu atbraukusi ar mammu, kuru sauc Anda Ošleja, ar draudzeni Daci Šķirmantu un brāli Vitāliju Tebernieku.

CIK TEV IR MAIZES?

Tā jautāja ANITA VĀRSBERGA dievkalpojumā Mazsalacas Sv. Annas baznīcā vakar pēcpusdienā. Mēs varbūt jutāmies tā kā mazliet pārsteigti, -- laikam taču esam braukuši šurp to gaisa gabalu, lai kaut ko sev iegūtu, un te uzreiz...

Dalīties. Varbūt tomēr tev ir tik daudz maizes, lai pabarotu tūkstošus -- kā Viņš? Tā garīgā spēka, tās maizes, ko ar nazi negriež?

Dalīties. Ar to maizi, kas tavā dzimtā, tavā ģimenē sakrāta. Ar to mazumiņu pieredzes, kas tavā jaunajā un nelielajā

ģimenē, ar to milzīgo daudzumu, kas tavā kuplajā dzimtā krājusies gadu desmitiem.

Dalīties. Viņam bija tikai dažas maizītes un pāris apkaltušu zivju, bet iznāca visiem un vēl palika pāri divpadsmit grozi drupaču. Neviens vēl nav izskaidrojis šo brīnumu, bet doma -- ka dalīšanās likumi ir pavisam citādi, ka daloties kļūsti pats bagātāks -- liekas saprotama arī tam latvietim, kas baznīcā reti manāms, toties uz 3x3 tiecas kā apsēsts.

Dalies vesels!

MĒS

PĒC AMERIKAS -- MAZSALACĀ

Gaiša, smaidoša un ziedoša liepa. Nu protams: HELMI STALTE. Mazsalacā, dažas dienas pēc Amerikas.

* Kā jūties šeit?

-- Tā sajūta ir ļoti interesanta: arī tur bija ļoti daudz latviešu. Starpība tikai tāda, ka mēs tur bijām kā Latvijas sūtņi ar savu misiju, ar patiesības misiju -- stāstīt turienes latviešiem un amerikāņiem patiesību par Latviju. Par to, ka ir tāda brīnišķīga zeme pie Baltijas jūras, kur dzīvo tāda augstas kultūras tauta, ne agresīva, ne naidīga, kas nevienam nekad pāri nav darījusi; par to, ka tā kopj savas kultūras tradīcijas un cer izdzīvot cauri gadsimtiem. To mums izdevās paveikt, un tas bija īstais Latvijas tēla veidotājs darbs. Milzīgs, -- tādu vajadzētu veikt mūsu politiķiem un varasvīriem, ja viņi zinātu šo mūsu tradicionālo tautas bagātību.

* Vai jūties nogurusi pēc Amerikas?

-- Protams, tas ir dabiski. Bet gandarījums atsver visu nogurumu.

* Vai ceri atpūties te, Mazsalacā?

-- Nē, atpūties gan neceru, zinu jau, kādas ir 3x3 nometnes... Tajās nav nekādas atpūtas!

* Tu būsi lektore. Ko stāstīsi dalībniekiem?

-- Stāstīšu par līvu tautu, par tās likteņgaitām. Te ir senā Metsepole... Runāsim par to, kāds skats līviem ir rītdienā. Un tas skats ir pavisam citāds nekā latviešiem. Man ir svarīgi katru reizi uzrunāt cilvēkus, kam ir interese par līviem, jo šī interese Latvijā ir tik niecīga, pareizāk, tās vispār nav. Nē, es nejūtu, ka pēdējā laikā tā būtu kaut mazliet lielāka.. Ja tā būtu, ja saprastu, ka piecsimt cilvēku no tautas palicis, no viņiem daži desmiti runā tās valodā... Jūtam līdzīgu Amerikas indiāņiem, bet līvi taču arī tādi paši baltie indiāņi, tikai mazskaitlīgāki.

* Kas ir ar tevi kopā?

-- Agnese un Dita, manas brāļameitas. Mēs būsime kupls pulciņš. Šeit ir mans dēls Dāvis, pirmdienas vakarā atbrauks arī vīrs Dainis. Meita Julģi piedalīsies lekcijās, viņa lieliski prot līvu valodu un iepazīstinās ar to dalībniekus. Mēs esam ļoti priecīgi, ka ir liels ļaužu loks, kas saņems kādu vēsti par līviem un nesīs to tālāk.

Koktēlniekiem darba nedēļa sākās ar ozola blūka veļšanu. Lai top!

MĒS GLABĀJĀM SEVI LATVIJAI

Antra GUNĀRS BAJINSKIS ir Austrālijas latviešu biedrības priekšsēdis.

Mēs finansējam uzturēšanos 3x3 nometnē divpadsmit cilvēkiem, skolotājiem un bērniem, no manas dzimtās puses trim pagastiem -- Zalves, Neretas un Pilskalnes. Apmaksājam arī autobusu, ar ko viņi ieradās. Tā varbūt bija mana ideja: ne tikai atbalstīt 3x3, bet citādi. Nauda nāk no pensionāriem un labdariem Austrālijā, un mēs cerējam, ka tas būs vērtīgāk. Mēs mēģinām lauku cilvēkus atbalstīt, tāpēc devām naudu šai vajadzībai izcilēm skolotājiem un bērniem, kuriem citi seko līdzī. Tas varbūt nesīs lielākus augļus nekā vertikālē – ģimenei ar bērniem. Ceram, ka viņi savā starpā un ar citiem kopā nesīs tālāk tās idejas, ar kurām dzīvo 3x3... Pats arī dzīvoju pa sešiem mēnešiem gadā dzimtajā pusē, savu saimniecību piekopju un remontēju, mēģinu atcelt to atpakaļ tādu, kāda tā bija 30. gados, un es varu vērot, kā tas notiek.

* **Kāda pašlaik ir latviešu situācija Austrālijā?**

Austrālijā savulaik iebrauca kādi 20 tūkstoši latviešu, viņi praktiski izmirst, nu jau viņiem ir ap 85, jaunie pārveidojas par maziem austrāliešiem, un tas zudums ir neticami liels. Domāju, ka pēc kādiem gadiem pieciem tur labi ja kādi pieci tūkstoši mācēs runāt latviski. Uz Latviju atbrauc neticami maz, varbūt kādi pieci procenti. Izzudīs. Tas, kas mūs uzturēja, vairs nav vajadzīgs. Mūsu vecāki un mēs glabājam sevi Latvijai, un tagad tā ir. Tā mūsu aktivitāte vairs nav vajadzīga dzimtenei.

* **Bet jums pašiem – ir vajadzīga?**

O jā! Personīgi man tas ir vajadzīgs. Es atmaksāju to, ko mani vecāki veltījuši Latvijai. Tēvs bija pagasta vecākais, savulaik uzbūvēja daudzko, man liela saistība ar to visu... Vecāku saimniecība ir kā pieminēklis, ko es kopju.

* **Kā latviskumu saglabājat Austrālijā?**

Mamma bija ļoti muzikāla, tēvs ļoti aktīvs saimnieciskās lietās – tā ir laba kombinācija, un mēs baudījām latvisko, to viņi mums deva. Manā ģimenē tālāk bija jau grūtāk: pirmā sieva nebija latviete, un pat tais ģimenēs, kur abi latvieši, gāja visādi... Bērni zūd Latvijai. Bet, tā kā jums Latvija ir atpakaļ, tik traģiski nemaz nav! Arī mums ir pavisam pretēji piemēri: kāds precējies ar austrālieti, bet bērni runā labā latviešu valodā, ir arī austrālieši, kas runā latviski, pat universitātes līmenī māca latviešu valodu. Visādas interesantas lietas notiek.

* **Kāds Austrālijā bija jūsu maizes darbs?**

Biju inženieris pie Valsts drošības ministrijas speciālajos jautājumos – pie munīcijas ražošanas un tādām lietām, novērst avārijas un citas problēmas. Izglītību ieguvu Austrālijā, Latvijā skolā neesmu gājis. Aizbraucu kā mazs zēns, četri gadi Vācijā pa nometnēm, tais diezgan trūcīgajās latviešu skolās tur gāju.

* **Austrālijas latviešu apvienība. Cik tā liela?**

O, diezgan. Mēs esam 140 biedri, un mūsu galvenais mērķis ir palīdzēt Latvijai. Visu naudu, ko ievācam visādos

veidos, atvēlam Latvijai. Šogad pirmo reizi izdalām stipendijas sešiem universitātes studentiem, kritērijs – viņiem jābūt tādiem, kas iespējami ātrāk tiks valdībā un iespaidos to, lai nav jāgaida 20 gadi... Viņi ir juristi, žurnālisti, vārdu sakot, cilvēki, kas varbūt vērsīs Latviju uz labu.

* **Ši ir jūsu pirmā 3x3?**

Jā, esmu bijis tikai vienu dienu Stiklos. Man līdzī ir interesanta videolente par viena latvieša ceļojumu uz Austrāliju, to ceru parādīt, ja būs interese.

Mazsalacā biju pirms trim nedēļām pirmoreiz. Mans sievastēvs dzimis Valtenbergu pilī un dzīvojis te apkārtnē. Sieva Aija ir rīdziniece, viņa arī ir šeit.

NORISES

JEBKURA NĪKŠANA DARA PRIEKU

Daiga

Svētdienas pusnaktī izturīgākie nometnes dalībnieki kopā ar "Vilkiem" un "Vilcenēm" Lībiešu pilskalnā uzsāka pirmo šīs nometnes nīkšanu. Par saviem nīkšanas iespaidiem stāsta daži brašākie pagājušās nakts nīcēji.

Laila Kirmuška: - Mani šie latviskie danči aizrāva jau pirmajā nometnē un tā tas ir bijis visās nometnēs. Danči priekš manis ir labākais, kas vien var būt. Danči rada pozitīvu enerģiju. Mani priecē tas, ka es varu izdancoties ar savu vīru, kas man ikdienā nemaz tik bieži negadās.

Man šķiet, ka jebkura nīkšana, kur ir dziedāšana, dancošana, iešana rotaļās dara prieku. Dejas un rotaļas cilvēkus atraisa, veidojas komunikācija, un tad vēlāk var runāt par nopietnām lietām.

Kurš no latviešu dančiem tev šķiet vismaģiskākais? - jautāju Lailai.

Visiem dančiem ir sava maģija. Mums ar vīru Jāni ļoti patīk "Cūka driķos", tāpēc mēs ierosinājām šo deju kā otro pēc "Garā danča". Tā ir ļoti jautra un enerģiska. Žēl, ka vakar neizvērsās dziedāšana un rotaļas, bet cerams, ka turpmāk būs arī tas.

Edgars Lipors: - Spēlēju dančus līdz mugura bija slapja. Tā kā pašam bija

jāspēlē, tad vienīgā skumjā lietīņa bija tā, ka nevarēju izdancināt savu sieviņu Liliju. Ko nu bēdāt, tā nebija pēdējā nīkšana un ir jau vēl citi muzikanti, kas spēlē.

Lilija Lipore: - Nemaz nebija tik traģiski kā Edgars saka. Man šī nometne ir pirmā, tāpēc ir ļoti interesanti. Atliek vien visas nometnes iespējas izbaudīt un sajūst.

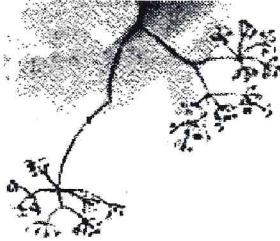
Nīkstiet un jūs visi otrā rītā būsiat moži un uzlādējušies ar pozitīvo enerģiju, kas būs krietnu riekšavu vērtīgāka par sauju salda miega jaukajās koka gultiņās!

DIENAS PUKUZIRNIS

Lielu pušķi saliedētajai rīcības komitejai sūta Inese ar piebildi: ne visi gan strādā, bet tie, kas strādā, ir pilnīgi nepārspējami, bez viņiem mēs izputētu!

Smaržīgs puķuzirņu pušķis Zentai Skrastiņai un Vitai Skrastiņai-Ozerinskai par nometnes mītnu vietu apdailošanu.

DIENAS DILBE

Tā kalst jau kopš vakardienas un pienākas VIŅAI, kas Latvijas himnas laikā vienā mierā klaņojās, VIŅAM, kurš netīšām bija piemirsis (nezinājis?), ka baznīcā neklājas košļeni gremot, un abu BĒRNAM, kurš vecākiem nebija to atgādinājis.

VISS NOTIEK

Otrdien, 14.jūlijā.

- 7³⁰ Rīta lūgšanas Svētās Annas baznīcā.
8³⁰ – 9⁰⁰ Brokastis.
9⁰⁰ – 10¹⁵ Kopreferāts
"Dzimtu ciltskoku pētišana."
Jānis Plūksna (Rīga), Ginta Elksne, Māra Zirnīte (ZA Filosofijas un socioloģijas institūts), Nellija Nurmika (Mazsalaca), Raimonds Hermanis Brože (Dobeļe).
Ievirzes (pēc plāna).
Rīta ievirzes (pēc plāna).
Pusdienas
Starpievirzes (pēc plāna).
1. Interesanto tikšanos klubs.
/lielās skolas aktu zālē/
"Mazsalacas vidusskolas bibliotēka - garīgo vērtību glabātāja (Daina Auzāne, Daina Valdmane).
"Mazsalacas skolotāji-grāmatu autori" - Ausma Zeltkalna, Zaiga Ivana, Daiga Urbanoviča, Mihails Siņicins.
2. Interesanto tikšanos klubs.
/mazās skolas aktu zālē/
"Netradicionālās ārstniecības metodes."
Ārsts - Oļģerts Krastiņš (Valmiera).
15⁰⁰-17⁰⁰ Pēcpusdienu ievirzes (pēc plāna).
17⁰⁰-19⁰⁰ Pirmsvakariņu ievirzes (pēc plāna).
19³⁰ Gimeņu stafete (pulcēšanās pie jaunās skolas).
21⁰⁰ - 22⁰⁰ Tikšanās ar bijušajiem mazsalaciešiem-kinorežisoru Ansi Epneru un kinooperatoru Kalvi Zalcmāni Jaunajā skolā (aktu zālē)
22⁰⁰ - ... Nīkšana. Jauniešu atpūtas vakars.

ZIŅAS

LAIKA PROGNOZE

Jānis

Laika pareģis Mārtiņonkuls no Skaņkalnes pagasta ir pārliecināts, ka rīt lietus un citu nokrišņu nebūs, pār visu Mazsalacu spīdēs saule. Par šo prognozi pilnīgi droši var būt tie 3x3 nometnes dalībnieki, kuri vismaz garā spēj pacelties virs lietus mākoņiem.

SPORTA ZIŅAS

Vakar vēlu naktī Parīzē beidzās Pasaules meistarsacīkstes futbolā. Finālspēlē starp Francijas un Brazīlijas izlasēm ļoti pārliecinoši uzvarēja franči – 3:0. Par nacionālo varoni šajā sacensībā kļuva Francijas izlases līderis Zinedīns Zidans, kurš jau pirmajā puslaikā guva divus vārtus.

Pasaules meistarsacīkšu rezultatīvākā spēlētāja titulu (seši gūti vārti) un "zelta futbolzābaku" saņēma Horvātijas izlases zvaigzne Davors Šukers.

Parīzē finālciņu vēroja arī LR Valsts prezidents Guntis Ulmanis.

Skrejziņa Nr.1

Vēsta Aldis Ertmanis no rīcības komitejas

Rītvakar (otrdien) pl. 19. 30 – ģimeņu stafete. Vēlams iepriekš līdz pusdienām (pl. 13) pieteikties pie dežuranta: uzrakstiet uz lapiņas. Tas vajadzīgs, lai zinātu, cik komandu būs un kā tās grupēt.

Varianti:

I māte, tēvs, meita dēls

II māte, meita, dēls

III tēvs, meita, dēls

IV māte, tēvs, meita utt.

V apvienotās ģimenes – līdz 4 cilvēki.

Skrejziņa Nr.2

Vēsta Vītauts Straupe iz rotkaļiem

Otrdien, 14. jūlijā, lielajā skolā 18. kabinetā, rotkalšanas ievirzes telpā, meistarū INITAS UN VITAUTA STRAUPES DARBU IZSTĀDE pl. 12 – 15.

Skrejziņa Nr. 3

Vēsta kāds nezināms, bet uzticams avots X

16. jūlijā pl. 14 – 15 aktu zālē aicinām uz tikšanos ar Austrālijas – Latvijas biedrības priekšsēdi GUNĀRU BAJINSKI. Saruna. Video.

Paralēli lasītavā uz sarunu par aktuāliem izglītības jautājumiem visus skolotājus (ne tikai nometnes dalībniekus) aicina ANDRIS TOMAŠŪNS.

Redaktore ANTRA LĀCE.

Numuru veidoja GUNTARS BĒRZIŅŠ.

Numurā izmantoti

GUNĀRA RUNDĒĻA fotoattēli.